

ordning af 21. maj 1845. Ved lov nr. 120 af 20. april 1926 er der givet særlige regler om ægtefællers arveret og uskiftet bo. Ud over de ændringer, arveforordningen herved er gennemgået, er der sket enkelte andre ændringer af forordningen, således i 1937 ved indførelse af arveret for børn uden for ægteskab og ved den nedenfor omtalte, i 1954 gennemførte begrænsning af arveklasserne.

Ved kongelig resolution af 13. maj 1936 blev der nedsat en *kommission* med den opgave at overveje spørgsmålet om revision af de gældende regler om arv og uskiftet bo og eventuelt at udarbejde forslag til forandring af lovgivningen på dette område. På grundlag af kommissionens lovudkast af 1941 fremsatte justitsministeren i rigsdagssamlingen 1946-47 et forslag til ny arvelov, som i det væsentlige var i overensstemmelse med kommissionsudkastet. Forslaget blev fremsat i landstinget og blev efter 1. behandling henvist til et udvalg, som imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden landstingsvalget i begyndelsen af april 1947. Få dage efter valget blev forslaget i uændret skikkelse genfremsat i landstinget og efter ny 1. behandling atter henvist til udvalg, men udvalget nåede ikke at afslutte sit arbejde inden rigsdagssamlingens slutning.

Der er ikke senere blevet fremsat forslag til en ny samlet arvelov, men i folketingssamlingen 1953-54 fremsatte justitsministeren et begrænset forslag til lov om ændringer i arveforordningen, hvorved kredsen af legale arvinger foresloges indskrænket til afdødes livsarvinger, hans forældre og deres livsarvinger samt bedsteforældre og deres børn (afdødes onkler og tanter). Efter behandling i folketinget, hvor forslaget bl. a. ændredes således, at arveladerens fætre og kusiner medtoges som legale arvinger, vedtoges det som lov nr. 66 af 17. marts 1954 om ændringer i arveforordningen (arveklasserne).

Forinden var det på det *nordiske justitsministermøde i Stockholm i december 1953* efter indstilling fra udvalget for nordisk lovsamarbejde blevet besluttet at gøre arvelovgivning til genstand for *fællesnordiske forhandlinger*.

Til at deltage i fællesnordiske rådslagninger om ændringer i arvelovgivningen, såvel lovgivningen om legal arv og testa-